

[Indenrigsministeren]

hjemmel for at straffe kommunalbestyrelsesmedlemmer, som groft tilsidesætter de pligter, hvervet som medlem af kommunalbestyrelsen medfører. Jeg vil meget gerne understrege ordene »groft tilsidesætter«, for ellers laver vi noget, der er splintrende galt, og det vil jeg gerne sige også til hr. Ole Vig Jensen, som var inde på disse ting.

Hovedsynspunktet for mig er, at vi nu ikke farer rundt efter folk, men at vi på den anden side også sikrer, at vi kan gribe ind i tilfælde, hvor det er nødvendigt at have hjemmel til at kunne gribe ind.

Så skal jeg gøre nogle ganske enkelte bemærkninger om nogle andre spørgsmål, der har været fremme. Når borgmestervederlaget er draget ind her, er det ganske enkelt, fordi vi i kommunerne har oplevet nogle særdeles ubehagelige diskussioner om, hvorvidt borgmesteren skulle have en yderligere vederlæggelse, altså skulle have den pris- og lønregulering eller andet, som andre har fået. I den økonomiske diskussion, som mange kommuner er ude i i øjeblikket, er borgmesteren anstændigvis nødsaget til at sige: nej tak, jeg skal ikke have noget! Og det er vel i og for sig ikke rimeligt i en situation, hvor borgmesterens arbejde måske er blevet nok så belastende, at han er den eneste i dette samfund, som ikke får den regulering, som han ville være berettiget til. Derfor har vi i lovforslaget sagt, at det må være rigtigt, at vederlæggelse af borgmestre fastsættes centralt, så undgår man den meget ubehagelige lokale diskussion, som antager nogle højder, der ikke er rimelige.

Når hr. Henning Rasmussen var inde på, om ordet »udpeges« eller ordet »beskikkes« skulle bruges i denne sammenhæng, vil jeg sige, at det for mig er fuldstændig lige kært. Der er ikke tale om nogen realitetsændring, men kun om, at vi syntes, det ene ord var pænere end det andet. Men hvis hr. Henning Rasmussen gerne vil have det lavet om, skal jeg være meget lydhør over for det.

I øvrigt har jeg lyttet til de synspunkter, hr. Henning Rasmussen gav udtryk for herfra, og jeg er enig i, at en del af dem er bedst egnede til, at vi tager stilling til dem under udvalgsarbejdet. Der var bl.a. nogle opklarende ting med hensyn til boden, hvor jeg tror der var nogle misforståelser.

Fru Birthe Hansen gjorde sig vist også skyldig i en misforståelse, fordi fru Birthe

Hansen var utilfreds med, at borgerne ikke kunne rejse en sag. Forretningsgangen er jo, at borgeren til enhver tid har mulighed for f.eks. at rejse en sag over for ministeren, som så efter fuldstændig sædvanlige regler spørger tilsynsrådet. Tilsynsrådet vil så undersøge sagen, og i de tilfælde, hvor der foreligger det, der er tale om i denne lovgivning, nemlig grov tilsidesættelse, vil der være mulighed for at skride ind. Så der er de ventiler i det, som jeg mener der med rimelighed kan forlanges.

Til hr. Lenger skal jeg endelig sige, at miljøministeren og boligministeren følger denne lovgivning op i den allernærmeste tid hver på sit område.

Henning Rasmussen (S):

Jeg vil kun sige til ministeren, at vi naturligvis i høj grad har hæftet os ved, at der utrykkeligt tales om bevidste overtrædelser og grove tilfælde, men det er netop også det, der har gjort, at vi synes, det er mærkeligt, at der i bemærkningerne står, at man kan risikere at komme i fedtefadet også i tilfælde af simpel uagtsomhed. Det var sådan set det, der satte os på sporet af, at der her er noget, der ikke rigtig harmonerer med den principielle tilkendegivelse i lovteksten. Men det mener jeg ikke vi skal diskutere mere her i dag, det skal vi sortere ud under udvalgsarbejdet. Jeg håber, at ministeren lagde mærke til, at der blev sagt, at der i den foreliggende form er ting i lovforslaget, vi er meget skeptiske over for, men at vi er af den opfattelse, at det beklageligvis er nødvendigt af hensyn til de ganske få tilfælde, vi har, at sikre, at også de mennesker kan drages til ansvar, som alle andre kan, for ting, de ikke burde have gjort.

Birthe Hansen (SF):

Jeg vil gerne lige prøve på at rette den misforståelse, som indenrigsministeren tror jeg befinder mig i. Det gør jeg sandelig ikke, for som det er i dag, kan den enkelte borger melde noget til politiet, og så kan der på baggrund af det rejses en sag. Det vil man afskære nu ved at sige, at den enkelte borger kan henvende sig til indenrigsministeren, som så via tilsynsrådet måske kan få rejst en sag, men tilsynsrådet vil komme til at virke som et filter, fordi tilsynsrådet overvejende